

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sabbato post festu[m] Pentecostes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Sabbato post festū Pent.

et bona opa, q gloria dei: t sic thesauriza/
re in celo.

Teru ar. Audist̄ z̄. Lauete pe vih
tā insipientiū t indoc̄toꝝ atq̄ icōsilū minib⁹ abstractiū nr̄. Jō nō pō dici de no
toꝝ maḡ teneat̄ q̄ sapientiū int̄ligent̄
tū t p̄sultor̄ q̄si ex fuitate putat̄ q̄
mala vita possit ad beatitudine ducere: qd̄
nō est possibile cū ducat in infernum. Jura
em̄ dicūt̄. Eadē res nō operat̄ p̄trarios
effectus. Lyg. distin. Si q̄s in egritudine
Hic eadē res nō part̄ liberatiōne t rei
petitione. ff. de solutoꝝ t liberatoꝝ Qui
hoiem. Lauete ḡ ne sit̄ ei similes q̄ dicit
se velle ire romā t accipit viā in h̄bernia
vel illi q̄ p̄ totā vitā pp̄agat domū in qua
nō vult morari: t domū quam perpetuo
optat inhabitare destruit. Que dom⁹: in
fern⁹: t paradisi. Hale viuētes edifici
cāt domū infernale. Un̄ d̄r Auḡ. Quifka
cir p̄tra p̄scientiam edificaz ad gehennā.

Sabbato post festū Pentecostes.

O Wim Vene.

Cart̄ z̄. Glāmūr in spe glie
filioꝝ dei: nō solū aut sed et
gloriāmūr in tribulatiōib⁹ scientes q̄: tri
bulatio patientiā operatur: patientia qui
p̄bationē: pbatio p̄o spem: spes aut nō cō
fudit. Ro. v. 2 in ep̄la bōd. Hec sūt p̄ba
h̄cīiū sp̄m̄sc̄m̄ in eis de ch̄o testimoniuꝝ
p̄hibentē. In q̄bus verbis tria sunt nota
da. P̄pūm̄ e ipsoꝝ sp̄m̄sc̄m̄ h̄cīiū con
solatio, cū dicit glāmūr in spe glorie z̄.
TSc̄m̄ est cōsolationis augmentatio,
cū d̄r si solū at s̄ t glāmūr i tribulatiōib⁹
Teruū ē h̄iū augmētatiōis rō. cū d̄r
sc̄leres q̄ z̄. De p̄mo. Philip. i. Glāmūr
in ch̄o ieu fiduciā habetes. De sc̄do. ii.
Loy. xii. Libenf gliabor in infirmitatiib⁹
meis z̄. De tertio nota illud Eccl. ii. Re
spicite nationes homiꝝ t seitore q̄ nullus
sperauit in d̄no t p̄fusus ē. Et ps. In te
dñe sperauit nō cōfundar in eternū z̄.
Tum̄ venerit z̄.

PRo p̄mo articlo. An sp̄m̄sc̄m̄ dici
p̄posse nōter. Respōsio fm̄ Bona.
ii. i. dist. xix. Nō dicit me vel nr̄ de aliqui
si fm̄ illud nomē fm̄ qd̄ dicit hic ēē huiꝝ.
H̄ aut̄ dici p̄t̄ fm̄ triplice habitudinem.
Aut̄ informatiōis: ut albedo petri. Et
hāc habitudinē importāt noia abstracta;
q̄ ḡnihil diuinū p̄parat ad nos fm̄ habi
tudinē informatiōis. Jō nō pō dici de no
tas nr̄a: nō eternitas nr̄a. Aut̄ fm̄ habitu
dine causalitat̄. Et hāc habitudinē ipso
tāt noia q̄ dicit actuūt creator. Et q̄ hāc
habitudinē h̄nt oīo diuina ad nos. Jō
pene de oīo talib⁹ d̄r nr̄. Aut̄ fm̄ habi
tudinē correlatiōis. Et hāc habitudinem
importāt noia relatiua. Et h̄ duplicit̄.
Quedā dicit respectū p̄sonē ad p̄sonā. Et
de his nō d̄r me vel nr̄. Alia dicit respe
ctū ad creaturā. Et de his d̄r me vln̄.
et dñs nr̄: magister nr̄. Et q̄ sp̄s d̄r res
pectū ad illū cui inspirat̄: t h̄sumus nos
Jō d̄r sp̄s nr̄. Similiter de⁹ cōponit
ab actu quē h̄z circa nos: vt dicit Dām.
Jō d̄r de⁹ nōter. Hec Boñ. Nota
magna est dei bonitas erga nos q̄ seip̄z
nobis coicat: t d̄r nōter de⁹: nōter dñs:
nr̄ sp̄s: t hm̄oi. Lauem̄ iḡt ab ingra
titudine. Galt. in alex. Parcite mortales
ingrati viuēs sumo rectori. Sz̄ben heu
sicut dicit Gen. li. de bñficiis. Inter plus
ra maximāq̄ vicia nibil ē frequet̄ t̄ in
grati animi. Qd̄ reuera valde est deresta
bile corā deo t maxime q̄ quicqđ sumus
a deo habem⁹ t ip̄e etiā de⁹ nōter t sp̄s
nōter. Sicut p̄t̄ ex p̄missa r̄missione. Et q̄
excludit q̄ sinceris deū debem⁹ diligere: q̄
ta dulciter seip̄m̄ vult nob̄ dare. Sz̄no
ta: q̄ nō oīo se dat s̄ p̄parat̄ s̄ facitib⁹
qd̄ in se est. Un̄ di. chis. Apoc. iii. Ecce
ego sto ad ostiū t pulso. Si q̄s aperuerit
mibi strabo ad illū t ceenabo cū eo. z̄. Bi
peruit ostiū q̄ facit qd̄ i se ē se disponit̄. q̄
de⁹ necessario itrat̄: necessitate dico ifall
bilitat̄. Si em̄ nō intret q̄ frusta pulsab
uit qd̄ impīi ē dicere. Deus q̄ppē dat ex
gra t misericōdia sua. Discedit em̄ talē le
gem statuit obseruat̄: q̄ vici se t gratiā
suā dabit facienti qd̄ in se est. Sz̄ stante le
ge necessario dat. i. iffallibilit̄. Apice iḡt
t intrabit dñs. O q̄ miseri q̄ tenent ostiū
clausum t̄ tra deū. O fugi: lubrici: auari
z̄. Lerte sicut d̄i Elsa. lit. Iniquitates
vestre diuiserūt inter vos t deū vestruꝝ.
Auferte iḡt iniquitates vestras moni
cate vicia. Alias nō veniet in vos spirit⁹
dei. Figura. Nō fuit edificatū templū

vni in terra]. pmissio is nisi pri⁹ expulsis
gergeseo: amoreo: euieo: etheo: chanaco:
iebuseo: et pherezeo: tregno isrl' in pace co
struto: tpe vici salomonis Regnum israel
ecclia est dei: vel etiā quilibz ania fidelis
deū vidēs p fidē a q̄ expellēda sit omnia
pcia: vt sit in ea tēplū dei. Figurant autē
pcia per septē gētes pdicetas. Per gergez
seum q̄ interptat̄ colonū eūcīes signatur
supbia q̄ p̄mū angelū de celo efecit t pri⁹
mū boiem de paradiso. Expellit autē supbiā
p donū timoris. Eccl. 1. Timor dñi
expelli peccatū.. supbiā q̄ est initū ois
peccati. Per amoreū q̄ interptatur ama
ricans vel amara loquens signat̄ iniudia.
dicit Aris. libro. ii. de aialibus. q̄ coruus
est animal q̄b cōstra naturā oim alioz. ani
malū habet fel in auro: t est animal ama
rū significat iniudū q̄ fel in aure gerit:
q̄q̄qd audit̄ in amaritudinē conuertit.
Ejci autē debet iniudia p domū intell̄
ctus: q̄ homo aduertat principiū nature
suez dulcē se p̄gino exhibeat. Per eueū
q̄ interptatur lapides colligēs signat̄ ira
cūdia que colligit petras offensionis et
scandalis: vt iurgia faciat contra p̄ximum
fugatur autem dono consiliū sequen/
do chrī cōsilium de tolerancia iniuriarum.
Barth. v. cap. Ego dico vobis: nolite re
sistere malo. Per ethēū q̄ interptatur stu
por: vel formido signat̄ acīdia q̄ facit ho
minē stupidiū et formidante opera virtuo
sa. Fugat autē p donū fortitudinis. Phil
ip. Omnia possum in eo q̄ me cōfortat̄
Per chananeū q̄ interptat̄ possessor vñ ne
gotiator: signat̄ avaricia q̄ vincit p donū
pietatis. Per iebuseum q̄ interptat̄ pse/
p signat̄ gula q̄ suader hoī semp ad prese
pe stare: sicut asin⁹ vel iumentū. Hec fu
gatur p donū scientie qua sciamus. Vne/
re teperare. Philip. iiiij. Scio abundare:
sao t penuria pati. Per pherezeū q̄ inter/
ptatur disseminas terrā signatur luxurio
sus q̄ illicite seminat semē suum et in fine
meret eternā penam. Hoc viciū fugandū
est per donū sapientie. i. p̄ sapore celestium
quos gustatis vilescit ois dulcedo carna
lis. Iurta illud Greg. Gustato spū des/
pit omnis caro.

A Ecūdus ar. In p̄cedenti ser. dixim⁹
de tribus p̄mis donis spūsc̄ti. In h

sermone dicēdū de alijs q̄tuo. Primo
de fortitudine nō corporali; spūali. De
fortitudine q̄ppē corporali nō est gloria
dū q̄ bastie excedū nos. Fortitudo autē
ista spūllis facit se tenere foris p̄tra dia/
boli tentationes t carnis et mūdi: pura co
gitando. Omiser ppter honores aut dele
ctatōes bestiales: aut diuitias rpaales: vis
tu perdere paradiseum. Absit De hac for
titudine dicit ps. Fortitudinē meā ad te
custodiā q̄r de⁹ susceptor me⁹ es. Szbeu
de multis p̄ficitur illud Esa. j. Erit for
titudo grā vt fauilla stupe t opus vestru
q̄li sc̄nilla t succēder vtrūq̄ simul t non
erit ē extinguit. Multi q̄ppē aliqui cōci/
piūt bonū p̄positū sed cito dimitunt: ta/
lē nō sunt fortes. Hoc donū petim⁹ oī
centes. Panē no. quo. da nob̄ hodie. Ps.
Panis coi hoīs cōfirmer. Iste certe pa/
nis quotidie nōb̄ necessari⁹ est. Et in Bon.
aut lib. de donis spūsancti: est habitus
q̄ voluntas habilitatur circa ardua adyo
lendū etiā mortē sustinere. p defensiōe
pmotione fidei vel mox sequendo spū/
sancti motiuā inspirationē. Secō dīcē
dū de dono scientie. Nec credatis q̄ consi/
ſtat in speculatione sed in p̄xī seire vici
se gubernare irreprehensibilevbiq̄ intus
t exra sc̄z in anima t corpore a dextris t
a sinistris. i. erga amicos t inimicos. An
te t retro. i. coram psonis t in eaz absen/
tia: superioris t inferius. i. erga superiores
t inferiores. De hac scientia dicit Pro/
verb. ix. Scientia sc̄tōz prudētia. Bon.
autem in. iij. distin. xxv. dicit q̄ actus p̄n/
cipalis hui⁹ scientie est cognoscere agen/
da t vitanda. Notandū est autē quod de
scientia dicit Berñ. sup cañ. Sunt qui/
dam q̄ sciunt ut sciāntur: t hoc vanitas ē.
Alij sciunt ut sciānt: t hoc curiositas est.
Alij sciunt ut lucentur: t hoc cupiditas
est. Alij sciunt ut se edificant: t hoc prū/
dētia est. Alij sciunt ut alios edificant: t
hoc charitas est. Multi viciq̄ scientia i in
tellectu pollent: sed hoc parum est sine
conscientia et bona vita. Ideo petimus.
Etne nos inducas in tentationez. id est
da nob̄s donum scientie quo cognoscā/
mus bonum prosequendum et malum fu/
giendū. Tertiō dicēdū de dono pietat̄
ybi notadū fm. Secō. q̄ pietas ē act⁹ iustit⁹

Pro festo sc̄tē Trinitatis

cit. Dicit em̄ Aug⁹. x. de ciui. dei. q̄ pie-
tas p̄petue cult⁹ dei intelligi solet quā gre-
ci theosebiā vocār. Pietas tñ etiā p̄ erga
parētes officiose se h̄e. In ore aut vulgi
hoc nomē etiā in opib⁹ miscō die f̄eqntar:
qz ea p̄cipue mādat de⁹: eaqz p̄ sacrificijs
placere testas. Pōt aut dono pietas adh̄
aptari petitio illa: Et dimitte nobis debi-
ta n̄ra sicut et nos t̄c. Aug⁹. Bti q̄ subue-
niūt miseric̄: qm̄ eis ita repēdīt ut a mis-
eria liberent. Quarto dicendū de dono ti-
moris. Est aut duplex tumor gratiarum: vt
dicit Bona. in. iij. dis. xxxv. l. seruallis: t̄ fi-
tialis. Seruallis qd̄ez no est p̄tēnē: sed
tñ in illo no est remaneat. Hā vt ait Au-
gusti. in li. de ciui. dei. Quēadmodū seta v̄l
acus p̄cedit filū et extrahit t̄ filū remanet.
Sic tumor de iudicio et penis inferni itro-
ducit charitatē q̄ si pfecta foret foras miti-
tit timor. l. seruile. T̄mo aut̄ fittalis ca-
uet ne offendat deū etiā sc̄iret q̄ de⁹ non
puniet eū. h̄uc timorē petum⁹ diceō. L̄t
t̄ra nos a malo. i. da nobis timorē mali-
vt ex eo liberemur. De hoc timore dicit
Eccl. vii. Qui timet deū nihil negligit. l.
de his q̄ bñ s̄t agēda. Sed ecōtra Eccl.
vii. Quia no cito t̄ra malos p̄ferit s̄nia
filij hoīm absc̄ v̄lo timore p̄petrat m̄a.
Vbi q̄ppe deest timor dei accrescit om̄is
maledictio. Hā vt dī Eccl. j. Qui sine t̄i
more est no poterit iustificari. Sicut autē
dī Eccl. xl. Timor dñi padisus in bñdicti-
onib⁹. Optim⁹ aut̄ est timor reuerētialis
de q̄ Ps. Timor dñi sc̄tūs p̄manet in se-
culū sc̄ti. Itē. Timore dñm s̄tē eius.

Exemplū de hoc timore in Joāne Apo-
calyp. j. q̄ vidēs filū hoīs cecidit. Et i tri-
bus discipul̄ q̄ in mōte thabor audita vo-
ce p̄tis ceciderūt t̄c. Dat. xvij. et in abra-
am: q̄ Gen. xvij. dicebat: Loqr ad dñm
meū cū sim puluis et enīs. Et in Joāne
baptista q̄ tremuit no audēs t̄gere san-
ctū dei verticē. Danet aut̄ timor iste etiā
in angel'z sc̄tis dei in p̄ua. Job. xxvij. Lo-
lumne celi pauēt et tremiscūt t̄c.

Terti⁹ arti. Auđ. xc. Notate igit̄ qm̄
nec fortitudinē sp̄ualez: nec sciām sa-
lutare: nec verā pietatē: nec timorē filialez
h̄e possum⁹ nisi a sp̄usco. Forte dicitis.
No est in p̄tate n̄ra habere sp̄usco. Auđ
dīre qd̄ h̄i de p̄le. dī. iij. Nec qnq̄. Sicut

sol eq̄liter sup oēs radiat: sic ḡa del sine
acceptiōe p̄sonaz eq̄liter oīb⁹ infunditur.
Si ḡram sp̄usco nō h̄etis/ vobis ipu-
tādū est: q̄r̄ viez ostiū cor: dis p̄tra eū clau-
dit. Dicit em̄ lex Qd̄ p̄ me stat mibi iū
putari dī. ff. de p̄rabēda emp. t̄ vendī. l.
Hec venditio. Lauete ne sitis ei s̄iles qui
claudit oīlos cū tñ sit in loco p̄doso t̄m̄
tū egeat lumie. Erpone t̄ applica notādo
illō Proverb. viij. Uia impioz tenebrosa:
nesciunt ybi corrūt.

Pro festo sc̄tissime Trinitatis Ser. p̄m⁹

Res VIII

Esunt. i. Joā. vlt. Hes sunt q̄
testimoniu dāt i celo: pater:
ybū: t̄ sp̄usco. Ibidē. In celo inc̄ aie
sursum anbelatis. In celo ecclie militis:
In celo ecclie triūphatis. De p̄mo expo-
ne illō. Dat. ij. Est de⁹ in celo revelās my-
steria. De sc̄do Greg. in oratione. Regnū
celo p̄fētis t̄pis ecclia dī. De tertio illō
Dat. xxij. Erūt sicut angeli dei in celo.
T̄res vñū sunt.

Primus arti. An in unitate dñie es-
sentie possit eē p̄fētias p̄sonaz. Qd̄
no. In deo est maria unitas. q̄ nulla plus
ralitas. L̄t̄ra Ichanaia⁹. Fides carbo-
lica hec est vt vñū deū in trinitate t̄ trini-
tate in unitate veneremur neḡ p̄funden-
tes p̄sonas neḡ subam legantes. Rālo
Veritas est indubitabilē s̄m fidē tres esse
p̄sonas in una diuina essentia. Rālo
veritatē om̄isua quenātior: vt videt. t̄ rō/
nabilior est Joā. seo. q̄ etiā ponit a frāci-
sco de may. in. j. dī. ij. Quia vñūq̄ est in/
uenire alīq̄ p̄ncipia p̄ductiva alīq̄ sine/
pfectiōe illa supposita in quib⁹ inueniunt:
p̄ducere p̄nt talia quoz h̄nt p̄ncipia p̄du-
ctiva. Sed in diuino supposito est inueni-
re p̄ncipiū p̄ductivū noticie genitē qd̄ est
objectū cū intellectu: t̄ p̄ncipiū p̄ductivū
amoris spirati qd̄ est objectū cū voluntate.
q̄ cū suppositū diuīm habeat ista pfectissi-
me/ poterit p̄ducere pfectissimā noticie
genitā t̄ pfectissimū amorē spirati. Talia
aut̄ in diuīs esse no p̄nt sine subsistentia
cū subherētia dicat imperfectionē. q̄ in diuīs
s̄i duo p̄ducent subsistentia t̄ vñū p̄productū